

OBACZANIE (6) *sb n*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone; tekst nie oznacza é.

sg *N* obączani(e) (1). ◇ *G* obączaniã (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. obaczać.

1. Rozumienie (1) :

[*obaczanie czego*: Lecż takie piłmã obaczãnie wielce ieft szkodliwe/ ktore łámemu tylko Antichriřtowi á Szátãnowi przyřtoi. *BudArt G4.*]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): A ty [*znaki*] łã myłłenye/ mowã/ [...] pãmyęć przeřłłych rzeczy/ wyãdomořć przyřłłych/ [...] obaczãnye co z czego/ á co po czem ma być *KromRozm III B7.*

2. Rozmyřłanie, kontemplacja (5) :

obaczanie czego (4): Sã [...] iedni ludzie ná řwiece/ kthorzy telko łie okołõ byřłtrořci rozumu/ y łupłtyłnie obaczãnia rzeczy pęthãię *Górndworz Gg7*; [*musi*] od obaczãnia czudnořci w iednym ciełe/ połthãpić do obaczãnia czudnořci we wřzytkich ná řwiece rzeczãch *Górndworz Mm4v, Gg8v.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): niechay łię wola twoiã pobudzi/ do pilnego obaczãnia/ ieřłiř podległ onemu grzechowi álbo nie *LatHar 665.*

Wyrażenie: »pilne obaczanie« (1): *LatHar 665 cf Ze zdaniem dopełnieniowym.*

Cf **OBACZAĆ**